Canonica Michaelis Sauonarole

De febribus
De pulsibus
De vrinis
De egestionibus
De omnibus
Italie balneis

Eiusdem Tractatus sublimis de vermibus nusquã antehac impressus.

Tabula

¶ Tabula de febribus.

Capitulum. I. De diffinitione febris ⁊ eius declaratione. Folio. z.

Caplm zm. De causis febrium in generali. z.
Caplm 3m. De signis febrium in vli significantibus. z.
Caplm 4m. De dieta febricitantium in vniuersali cōtinēs rubricas quattuor. 4.
Rca pa. De canonibus dietandi febricitantes in vli. 4.
za De cibis temperatis. 6.
3a De cibis distemperatis simplicibus secundum distemperantiam quattuor humorum initius faciēs a fridis ⁊ būidis ꝑz ordinē eorum q̄ cōcedunt. 6.
4a De ordinatione dietarum. 8.
Caplm 5m. De alteratiuis digestiuis ac solutiuis tam simplicibus q̄z compositis omniū quatuor humorum ⁊ specierū eorum continens rubricas duas. 8.
Rca pa. De digestiuis ⁊ alteratiuis. 8.
za De solutiuis taz simplicibꝫ q̄z ꝓpositis vsualibꝫ. 8.
Caplm 6m. De effimeris continens rubricas duas. 10.
Rca pa. De diffinitione effimere ⁊ eius declaratione. 10.
za De causis signis ⁊ cura effimere tam in vniuersali q̄z in particulari. 11.
Caplm 7m. De febribus putridis in generali continens rubricas tres. 12.
Rca pa. De causis febrib⁹ putride in gñali ⁊ ei⁹ diffōne. 12.
za De signis putride interpolate ⁊ ꝓtinue in generali: ⁊ de modo inuestigandi eam. 14.
3a De canonib⁹ gñalib⁹ attēdēdis in cura feb. pu. 14.
Caplm 8m. De febrib⁹ acutis pacutis ⁊ perpacutis non pestiferis. ⁊ eorum accñtib⁹. ꝓtinēs rubricas. z4. 20.
Rca pa. De destriptōib⁹ cāis signis ⁊ cura ipaꝝ febriū. 20.
za De rigore horripilatione ⁊ frigore. 22.
3a De sudore superfluo. ⁊ eius cura. 23.
4a De fluxu sanguinis narium. 24.
5a De vomitu superfluo. 24.
6a De fluxu ventris superfluo. 24.
7a De siti superflua. 24.
8a De profunditate somni. 25.
9a De grauitate capitis. 25.
10a De vigilia superflua. 25.
11a De dolore stomachi vel ventris. 25.
12a De asperitate lingue. 25.
13a De sternutatione. 25.
14a De dolore capitis. 25.
15a De tussi. 25.
16a De destructione appetitus. 25.
17a De bolismo. 26.
18a De denigratione lingue. 26.
19a De appetitu canino. 26.
20a De sincopi. 26.
21a De constrictione anhelitus. 26.
22a De tristitia siue angustia. 26.
23a De difficultate transglutiendi. 26.
24a De frigiditate extremitatum. 26.
Caplm 9m. De feb. acutꝫ pestiferis ꝓtinēs rubricas. 6. 26.
Rca pa. De diffinitione ⁊ causis feb. pestifere. 26.
za De signis pronosticis future pestis. 27.
3a De preseruatione corporum a peste. 27.
4a De signis febris pestilentialis. 34.
5a De cura febris pestilentialis. 36.
6a De glandulis ⁊ carbunculis pestiferis. 39.
Caplm 10m. De tropicis siue conuersiuis. 40.
Caplm 11m. De feb. sanguineis ꝓtinēs rubricas q̄tuor. 40.
Rca pa. De diffōne feb. sanguinee ⁊ ei⁹ declaratione. 40.
za De sinocha ⁊ causis eius. 41.
3a De signis sinoche ⁊ de eius cura. 41.
4a De sinocho. 43.
Caplm 12m. De feb. colericis ꝓtinēs rubricas q̄tuor. 44.
Rca pa. De diffiōe: cāis ⁊ signis feb. colericaꝝ i gñali. 44.
za De tertiana pura. 45.
3a De tertiana non pura siue nota. 47.
4a De tertiana continua. 50.
Capitulum 13m. De causone. 50.
Caplm 14m. De feb. flegmaticis ꝓtinens rubricas. 13. 53.
Rca pa. De diffinitiōe ⁊ causis feb. flegmatice ac de signis eius taz in vniuersali q̄z in particulari. 53.
za De cura febrium flegmaticarum in generali. 55.
3a De cura feb. flātice piodice a flāte dulci facte. 57.
4a De cura feb. flātice piodice a flāte salso facte. 58.
5a De cura flegmatice periodice ex flegmate mucilaginoso vitreo ⁊ aquoso. 58.
6a De cura flegmatice periodice ex flegmate acetoso ⁊ pontico. 58.
7a De cura flegmatice periodice permixte. 58.
8a De cura flegmatice ꝓtinue que lactica dicit. 59.
9a De feb. empiala sine empialos dicta. 59.
10a De febre lipparia. 60.
11a De lisura ⁊ est feb. inter has media. 60.
12a De febre sincopali humorosa. 61.
13a De febre sincopali minuta. 62.
Caplm 15m. De febrib⁹ melācolicis ꝓtinēs rubricas. 8. 63.
Rca pa. De diffōne feb. melācolice in vli ⁊ causis eius: ⁊ de signis cuiuslibet speciei feb. melancolice. 63.
za De cura quartane in vniuersali. 64.
3a De cura quartane sanguinee. 66.
4a De cura quartane colerice. 66.
5a De cura quartane flegmatice. 67.
6a De cura q̄rtane ex melancolia fecali ⁊ nō ex adustione. 67.
7a De quartana continua. 68.
8a De quintanis sextanis ⁊ huiusmodi. 68.
Caplm 16m. De feb. ethicis continens rubricas tres. 69.
Rca pa. De diffinitione diuisione causis ⁊ signis febrium ethicarum. 69.
za De cura feb. ethice simplicis. 71.
3a De ethica senectutis. 73.
Caplm 17m. De feb. cōpositis continens rubricas. 7. 74.
Rca pa. De modis causis ⁊ signis compositionum febrium adinuicem. 74.
za De diffōne: diuisiōe: causis ⁊ signis emitritei. 75.
3a De cura veri emitritei. 76.
4a De cura non veri emitritei. 77.
5a De cura ethice cum putrida composite. 77.
6a De febris erraticis. 78.
7a De febris apostematum. 78.
Capitulum 18m. De recidiua. 79.

¶ Finis.

¶ Canonica de febribus magistri Michaelis sauonarole ad Raynerium siculum incipit.

Capitulum. I. De diffinitione febris et eius declaratione.

FEbris est calor additus calori nali ipsum extraneans: in corde ꝑmo sic accensus: vt mediãte spiritu magis: et sanguine etiã ꝑ venas et arterias in totũ expãdatur: ita vt oẽs eius operationes impediat: subcausa nõ permanẽs primitiua. ¶ Et licet de ipsa febre nõnulli aliter senserit: gentilem tñ nostrũ et alios qui ante eũ sic de ea iudicarunt: eoꝝ pace ipresentiaꝝ secutus sum. Scrupulositates q̃plures circa diffinitionẽ occurrẽtes omittẽs practice solum speculationibus phycis intẽtus. ¶ Diuidit itaq; febris in effimerã. acutã. peracutã. perperacutã. pestiferam. nõ pestiferã. tropicã. sanguineã. colericã. flegmaticam melancolicã. et ex his cõpositaꝫ. In febrẽq; ex apostematibus cõtingẽtẽ: nec nõ in eã febrẽ q̃ ethica nũcupat: de qb⁹ oĩb⁹ suis agendum capitulis. ¶ Et vt operis nostri q̃ quãtaue sit vtilitas facile cõprehẽdatur: hoc in loco eũ iscribã ordinem: g de ipsis sic positis in ynoquoq; seruabitur capitulo ꝓrio nãq; febris: de qua sermo erit: sua ponet descriptio. Scõo ei⁹ adducent cãe factiue. Tertio signa ipsaꝝ causaꝝ aperiẽtur demõstratiua. Quarto tẽpoꝝ ipsi⁹ febris particulariũ signa manifestabunt. nã de signis tẽpoꝝ vlium añ in scõo caplo. Quito iscribent signa ꝓnostica. Sexto canones addẽtur necessary cũ eoꝝ cõplemẽtis. Septio aphorismi. senis nostri Ypocratis de pertinẽte mã suis applicabunt locis. ¶ Et anteq; ad ea particularia pueniam aliq̃ ꝓus ãnotabo capitula q̃dã ꝓtinẽtia generalia ex pte cãrũ: signoꝝ: alteratiuoꝝ: solutiuoꝝ: et diete noticie febrium ac ipsaꝝ curis q̃maxie deseruientia: ita vt canones ex parte diete alteratiuoꝝ et solutiuorum sumptos facile gs absq; magno studio valeat adimplere.

Capitulum. II. De causis febrium in generali.

FEbris cause sunt vt ceteroꝝ quatuor Mãlis. s. Formalis. efficiẽs et Finalis. ¶ Materialis est vt alioꝝ accidẽtium mã. s. in qua ipse calor extrane⁹ subiectat. et ẽ triplex. mẽbr. s. humor aut spiritus ¶ Formal' vo ẽ ipse calor extrane⁹. ¶ Efficiens vo ẽ triplex ve. s. efficiẽs. augmẽtãs: et ꝑseruans. Uere efficiẽs ẽ aut ꝑmitiua. aut añs. aut ꝓiũcta. Et nota q; nõ necessario in oĩ febre ꝓcurrit triplex modus efficiẽtie dicte. nã ethica ẽ q̃ñq; nulla exñte causa aut añte aut ꝑmitia. Itẽ ꝓtigit eẽ effimerã absq; causa añte: et tu ad B ꝓsidera. et breuiter cã efficiẽs febrẽ est oẽ qõ calefacit corpus ducẽs ipz ex tẽpamẽtũ: ad qõ segt lesio in opatõib⁹: vt supra in diffõne febris: et B siue p se siue p accñs B fecerit. ¶ Augmẽtãs ẽ oẽ id qõ siue p se siue p añs ꝓdictaꝫ adauget calitatẽ. ¶ Cõseruãs siue custodiẽs ẽ oẽ illõ qõ ꝓhibz ei⁹ resolonẽ siue extinctionẽ: aut qõ i ei⁹ cãz mãle ꝓuertitur aut efficiẽtẽ aut custodiẽtẽ: et ois error in curatõe pueniẽs: et q̃libz talis cã ẽ aut nãlis hũor in q̃titate aut q̃litate peccans: aut dimissio ꝓsuetudis et bo: aut nõ nãlis vt aer calitate extriseca aut friditate aut ꝑter nãz: vt apa vl' alia egritudo. ab his. n. trib⁹ sumit' act⁹ curatiu⁹ ꝑncipal'r. vt. x. terapẽ. et iõ dz medic⁹ ea oĩa tria mẽoꝛie bñ ꝓmẽdare: vt sciat egt aut astãtes i ipsis examinãdo causas subtiliter inuestigare ex quibus casus medicinalis in suis integratur terminis: vt ostendi in practica mea. tracta. ꝑ. 3⁹ capi. ¶ Et breuiter ad triplex gen⁹ reduci ꝑt. vt. s. ꝑ ad idebitũ occursũ rex nõ nãliũ p q̃s medic⁹ discurrit. Aut z⁹ ad porox ꝓstrictionẽ siue ꝓhibitã trãspiratõz ex occursu fritatis extrisece aut intrinsece. vñ calor ꝓculcaꝫ et ebulit. 3⁹ ad corpis dispõnẽ: qt passibile: et aptũ caloꝛẽ recipe eẽneũ. ¶ Uñ hic scito q; corpus ꝑ et mag' febri ꝑpatũ: loquẽdo de dispõne febrili i se: et absolute et nõ ꝓtracte pp Auic. ẽ corp⁹ cal'z: et sic. postea cal'z et hu. deiñ. fridũ: et sic. vltio fridũ: et hu. nã i hñtib⁹ simbolũ facilioꝛ ẽ trãsit⁹. ꝑ ꝺ gnõne. ¶ Cã aũt finalis febris ẽ opatiões nãles sensibil'r ledere. Et qt de causis sic actũ ẽ attẽde ad clarioꝛẽ febris itelligẽtiã q; gntuplex ẽ modus mãe nẽcio in febre putrida repte. ¶ ꝓria qdẽ est mã ipsi febri appropata vt tertiane cola. q̃tidiane fla. et hui⁹ actu putrescẽs: et ẽ cã ꝓiũcta: aut nõ putrescẽs stãs sub foꝛ⁹ cãe añtis. ¶ z⁹ que nõ ẽ ꝓiũcta nec añs: sz his nẽcio ꝓiũcta: et ẽ vapor grossus p corp⁹ sparsus: et mẽbra ifliciẽs eleuat⁹ a fecib⁹ aut a materieb⁹ muceosis flãticis i itestinis iuẽtis aut a mãebus corruptis in meseraicis aut in stõ siue sit chilus siue humiditas alia: et B p actionem calozis putredinalis calefacientis et illas tales materias subtiliãtis et eleuantis et̃. ¶ 3⁹ est mã. serosa. et vnctuosa siue aquosa sanguis p eãdẽ caliditatẽ distẽpata et calefacta p corp⁹ volitãs: q̃ tñ nõ sic distẽperat vt febrẽ ex se facere possit: imo sic a febre depẽdet vt amota febre remoueat et ipa calitas talis: et ẽ sic calitas q̃ remãet i parietib⁹ dom⁹ ꝓbuste p extictiõz ei⁹. ¶ 4⁹ ẽ mã his oĩb⁹ subtilioꝛ fcã: et ẽ mã vaporosa q̃ pur ab hũiditatib⁹ hic ide i corpe exñtib⁹ eleuat. et p ambitũ toti⁹ spargitur ad porositates extrisecas cutis et p illas isẽsibil'r expelit. sic ẽt accit hoĩb⁹ in sanitate. ¶ 5⁹ distict⁹ loquẽdo ẽ vapor putridus a medicis vt infra 5⁹ cap⁹: putrida fuligo dict⁹ eleuat⁹ ab ipsa mã putrida q̃ ẽ cã ꝓiũcta febris et ĩmediata magl cor ipz ifliciẽs et ad ipm p ꝓcaua venaꝝ: et arteriaꝝ pueniẽs. ¶ Et ex his collige q; ꝑ⁹ et 5⁹ sũt cãe febris reliq̃ vo tres sĩ nẽcio ꝓiũcte his: et sic clare habes: et ꝓhẽdis qũo se hñt cãe febris putride: vñ ab his sumunt canões curatiui in gñali: vt facil'r ꝓhẽdere poteris infra 5⁹ ca⁹ et hec de cãis.

Capitulum. III. De signis febrem in vniuersali significantibus.

ET quoniã febriũ noticia pfecta haberi nõ ꝑt absq; suoꝝ signoꝝ cognitõe spãl'r q̃ ad nos. vt. io. terapẽ. hic de eis copiosioꝛẽ q̃ potero traditioẽz faciam: ea sub ordine ponendo: de quo statiz. ¶ Et qt añ aduẽtũ febris et maxie putride ãbasiatoꝛ qdã magna comitat⁹ caterua venire ꝓsueuit. hic ꝺ ipo aliq̃ pri⁹. noiat aũt hic a me male accept⁹. balmelileu ab Auic. q ẽ dispõ ad febrẽ ꝓuia nõ tñ ẽ febris: et si. i6. ꝓtinẽtis. z⁹ ca⁹. febris dicat: q̃ nõ nisi dimsluta erit: et hic familiã hz. vt capitis grauitatẽ. mutationẽ i colore faciei. pulsus varietatẽ. mutatiõez in egõnib⁹. et vria i q̃litate q̃titate sba. et hui⁹. i reliqsq; supfluitatib⁹ ex pte q̃titatis et̃. Sũtq; de familia ei⁹. Alices. oscitatiões. pigritia. corpis lassitudo. ꝓmotio somni et vigilie. ꝓstrictio anhelit⁹. tẽsio ipocũdrioꝝ. ilioꝝ nausea. fetoꝛ egõnũ et vrie. ¶ Et qt iaz ꝓcepi q̃ mihi polẽ erit magis mẽoꝛiose ꝓcedere: hinc de signis ipsis ordinẽ faciã: cũ ordo ad memoriã faciat. de mẽoꝛia et reminiscẽtia: ordini gal. z⁹ tegni adherẽtẽ. g tal' ẽ. Signoꝝ febrẽ i vli significatiũ q̃dã sũt a subalitate. q̃dã a q̃litate mutata. q̃dã ab exeũte mutato. nõ nulla ab actiõibus lesis sũpta. Exẽplũ ꝓmoꝝ vt calitas vehemẽter mordicatiua ex tactu a medico ꝓhẽsa: pp qõ scito vt in pñtia.

iplop t febrys

nobis suffic̃ q triplex ē febris. q̃dā ē magna t austera. q̃dā pua mitis. q̃dā iter has media. Dr̃ nāq magna t austera magis sua q̃litate q̃ q̃ vapor ī q̃ tactu ꝓhēdit̃ calitas mōdicatiua valde vt sūt acute pacute t hȝ. Parua vo q̃litate. ſ. in q̃ leuis ꝑcipit mordicatio ac tristicia vt sunt flātice t hȝ: maxie qñ nō sūt ex flāte salso. Media vo in q̃ media iter has mordicatio ꝓhēdit̃ vt sūt tertiane non pure. pura. n. ex pte mordicatiōis ei⁹ pōt iter acutas collocari: t de B ifra suo cap⁰. t sic habeb̃ q in oi febre sentit̃ tactu distemperātia calitatis ex pte mordicatiōis vehemētis suauis. t medie iter has. Ex qb⁹ iferr̃ ꝑ q q̃dā verisili ꝓiectura ꝑt medic⁹ de spē ipsi⁹ febris iudicare. vt cū ꝑcipit calorē vehemēter edacē supra colericā. si mitiorē supra sanguineaz. si adhuc mitiorē supra flāticā: aut melicā: t B semp ceteris parib⁹. Et hȝ febris putrida vt in pn⁰ forti⁹ iprimat. t ī ꝓcessu min⁹ resoluto subtili: t B mā ente homogenea. in ethica aūt ē eō. qz ꝑ calitas ꝑcipit suauis: deiñ remanēte manu p tps ꝑcipit mordicatio: vt ꝑ de differētys febriū iferr̃. z⁰ q cū in ꝓcessu ꝑcipit medic⁹ calitatē fieri mordaciorē poterit sup etherogeneitatē arguer̃ māe scōe nouā moueri materiā: in effimera aūt ē calitas suauis nō mōdicatiua de q⁹ febrib⁹ sequēdo ordinē ĩceptū pl'a alia signa ponaz sic exēplificādo de ꝑ ordīe a subalib⁹ sūpto. Nā in pn⁰ sentitur vtplimū sic frig⁹ deide successus calitatis. t pncipiū sic ab augmēto diuersificar̃. Qñ si fuerit ꝓtinua putrida ī q̃ nō ꝑcipit in pn⁰ frig⁹: ſz calitas. post tñ calitatis pncipiū segr̃ ꝑ duas horas vl' tres vl' circa diuersitas ī calitate ex pte augmēti eius. In effimera aūt nō appet ista vl' tāta diuersitas sui pncipy ab augmēto pp bōgeneitatē māe spūal'. cui⁹ ꝓriū ē ī būorali. ¶ Exēplū scōo⁹ signo⁹ mutatio colozis faciei oculo⁹ aut toti⁹ ad citrinitatē paliditatē rubozē fuscedinē t hȝ. Silr mutatio colozis ligue ad albedinē ad siccitatez būiditatē aspitatē t hȝ. Sapoz malus vt amarus acetosus salsus nimiū dulcis putridus ĩsipidus t hȝ. Nariū siccitas aut būi. supflua. fetoz egōnū t vrie. ¶ Ex^m tertio⁹ vt mutatio in egōnib⁹ t vria ex pte q̃titatis. Itē alia⁹ supfluitatū multitudo apparēs vt sputi botboz sudoris t hȝ. pp qō nō q termiatio febris ī ꝑ⁹ die cū sudoze rozido ē signū effimere pp subtilitatē māe. Qz si fuerit copiosus t būozosus erit signū putride: t B ꝓtigit in tertianis pur⌋ de mā valde subtili: t pauca: cruditas apparēs ī vria ī pn⁰ euēt⁹ ei⁹. Sed hic aduerte qō ī B ꝓtigit triplr errare ꝑ qñ mā decisa ypostatica nō a venis: ſz ab alio loco venit digesta. z⁰. qñ nō est va ypostasis: ſz ē flā digestū calore carminatū. z⁰ qñ pn^m est breue vñ in vria appet ypostas̃ augmēti: t credit̃ q sit pncipy vt ī pacutis. ¶ Exēplū q̃rto⁹ mutatio in pulsu ex pte sua⁹ dria⁹ t diuersitas ī eo vñ diuersitas ei⁹ ī pn⁰ t augmēto ē ex ꝑpetatib⁹ putride. Auic. ō signis febris putredinis. coartatio ei⁹ t maxie ī putrida. dilatatio ei⁹ p⁹ pn^m: t diminutio ī fine ei⁹. Rigor horripilatio reuolutio paroxismo⁹ dolor siue grauitas capitis ĩgetudo pigritia corpis lassitudo. nocumētū in anhelitu in sōno: t vigilia ī ipocūdrys in ilys dolor aut tēsio nausea t silia stōi nocumēta. Et qñ spero ieſu duce copiosuz cē de signis ea⁹ febriū in gñali ex q⁹ bus de ipsis pfecta habebit noticia: hinc a multo plurium recitatiōe supsedeo: neq⁹ aliqs me mordeat si copiosus fuero: qñ sine eo⁹ scīa febris nō cognoscer̃: t sic recte medicari nō poterit. dicēte Auic. p⁹ q̃rti. ō cura putrida⁹. Scias q nō ē pole tibi vt cures febrē nisi pri⁹ cognoueris eā. Hal. p regimis acuto⁹: pri⁹ itēdēdū ē ad cognoscēdū egritudinez q̃ sit in sua cā: t postea ad medicādū. Sit itaq medicus de ipsoz noticia sollicitus.

Signa tēpo⁹ gñalia. Conati sunt sapientes egritudib⁹ mālib⁹ salubrib⁹ q̃tuor assignare tempora pn^m. augmētū. statū t declinationē: t B iō q̃ ꝓhēderūt ipsas a pn⁰ ea⁹ vsq ad finē in vna nō pmanere dispōne: q̃ gdem medic⁹ nēcio cognoscere dz: t si ea nō intellexerit grauiter ledet ifirmū nescies qd in pn⁰ qd ī augmēto ī statu vl' declinatiōe debeat egrotāti exhibere vl' auferre ex pte po⁹ aut cibi sōni vl' vigilie t hȝ. Hal. ī passiōario. Recipiūt aūt varietatē. aut ī causis. aut ī accidētib⁹ ex qb⁹ t ī cura varietatē recipiūt. vñ alia in vno tpe: t alia in alio ꝑ cura earuz sunt nēcia q̃re de signis ipo⁹ tēpo⁹ dicere duxi nēciuz.

¶ Signa itaq pncipiū significātia distinctiōe sumpta penes cāz sūt signa q̃ sequunt̃ actionē nāe siue vtutis in mām ex pte digōnis t idigōnis: siue signo⁹ digōni ꝺrio⁹. vñ pncipiū ē qñ egritudo icipit: t ē ī actu nullo manifesto apparēte vestigio digōnis. ē. n. tps in quo calo⁹ suffocat̃ a mā sicut debil' flāma a lignis viridib⁹ t būidis. ¶ Augmēti vo cum signa digōnis icipiūt appere: ſz ipfecte. Et ē tps quo calo⁹ nālis mouet̃ ad resistēdū māei motu manifesto. ¶ Stat⁹ vo cū signa apparēt ꝓplete digōnis q̃ tpe ē fortis pugna inter nāz t būoze: nō tñ ip⁹ pfecte vincit. ¶ Cū āt mā sic digesta expellit̃: quo tpe ē nā pfecta vicēs tūc ē declinatio.

¶ Signa aūt pncipy distinctōe sūpta penes accidētia sūt qñ ī pn⁰ euēt⁹ accidētia vnifozmiter se hñt. Augmēti cū augētur. Stat⁹ cū sūt seuissima ꝓpatiue: nō tñ absolute. Declinatiōis vo cū remittunt̃. Et hec tēpora pmaxie sūt descripta ꝑut febrib⁹ ꝓueniūt būoralib⁹. ¶ Distīgui tñ pñt. tz⁹ penes eēntiā morbi. vt tūc ē pncipiuz qñ morb⁹ icipit t ei⁹ eēntia fm vnā t vnifozmē remāet dispōnez. Augmētū vo cū morbi eēntia sensibilr auget̃: vt calitas in febre. Stat⁹ vo cum nō ampli⁹ auget̃: ſz ei⁹ eēntia stat in ipso eē vltio. Declinatio cū morbi eēntia remittit̃. t hic modus ē magis vsus nō tñ febrib⁹: ſz apatib⁹: t alys ꝓueniēs morbis: t q̃ dicta sunt de ipsis penes actionē nāe in mām hñt ītelligi de eis vt morbis insunt salubrib⁹. nā de mortalib⁹ aliter t q̃si p ꝺriū. nā augmētū ī morbo mortali ē qñ oppositū digōnis vt putredo vr̃ sensibilr augeri. stat⁹ qñ mā ē in vltio corruptionis t iterficit: tu ad B cōsidera. t hec tēpora vsa ꝓueuerunt vt q̃si coīcidere semp cū tēporib⁹ pticularib⁹: t maxie ī febribus seruātib⁹ māz ad vnicā expulsionē. Jn his aūt q̃ sunt pluriū crisiuz possunt coīcidere t nō coīcidere. t ſz plimū nō coīcidūt t ī eis t ī febrib⁹ cronicis ꝓpositis ĩterpolatis t maxie in his quo⁹ paroxismi sunt sup iuadētes. ¶ Ipsa vsa vtplimū valde ꝓfundunt̃: ita vt aliqñ appeat augmētū vl' stat⁹ t post ite⁹ appet pncipiū t augmētū B idē qñq in acutis t simplicib⁹ appet pp nouā māz ad locū putredinis esse motā: iā definēte pria t B maxie ꝓtingit hodiernis tēporibus ꝑpter ĩordinatū regimē ab hoīibus factuz: qō ab antiqs nr̃is fieri nō ꝓsueuerat: ad qō ꝓcurrit error ex p⁹ te medicātiū ifirmo⁹: t re⁹ que extrīsecus sunt. ¶ Et hic aduerte q̃ predcā tpa quomōcūqz eo⁹ distīctio sumat̃ ex pte māe t accidētiū nō in oībus sensibilr reperiūtur morbis vt adiuicē cōdistincta qō non solū contingit pp confusionē eo⁹ ex pte materie vt dictum ē: aut regiminis mali: ſz ēt ex ipsa dispōne morbo⁹ vt verbi gratia quandoqz vt Auic. aliq̃ erit febris q̃ terminabit̃ in duobus paroxismis: pm⁹ erit pncipiū augmētuz t stat⁹. t scōus erit declinatio. Itē aliqua febris ē tota vt stat⁹ vt homotena: aut vt augmētum vt paugmastica: aliq̃ vt declinatio: vt augmastica vt ifra de sanguineis. Itē ex pte accidētiū: aliqñ. n. accidit alicui robusto febris remissoz̃ accidētiū: ita vt nō ipediant eū a solitis opationibus t cū venit status quo in tempore ipedier̃ creditur q sit pncipiū t tūc apparent signa digestionis t sic cōprehēdis q⁹ multis contingit modis errare circa iudicia tempo⁹ vsuz febris: t ideo bene cōsidera.

Signa tēporum particularia. Et licet rubrica sit de signis in vsi: tñ hoc loco duxi vtile ad maiorem breuitatē ō signis tēpo⁹ pticularib⁹ pertractare. Est itaq

principiū particulare in febrib⁹ inuadētib⁹ cū frigore signo sumpto a substātialiter iherētib⁹ friditas pcepta ⁊ maxie in extremitatib⁹ ⁊ pcipue in extremitate auris: ⁊ nasi: a q̄li tate mutata paledo citrinitas faciei: ⁊ totius. Ab exeūte mutato palearitas vrie ab actiōe lesa coartatio pulsus par uitas debilitas ꝓpter calorem esse suffocatū grauitas cor poris pigritia angustia tarditas motuū ꝓfūditas sōni mol lificatio palpebraꝝ tinnitus sternutatio tussis alices: ⁊ qñ q̄ saltus timoꝝ. In febrib⁹ aūt inuadentib⁹ absq; frigore nō reperiē rigor frigus aut horripilatio: ſz in earuz ꝓncipio apparēt signa vltra hec iam dicta ⁊ nō pcipiē calitas aliq̄ vltra cōsuetā addita videlicet nō pcipitur sic pulsus coar tatio: ſz bñ paruitas: ⁊ debilitas: ⁊ hec ꝓsueuerūt apparere in ꝓma parte ꝓncipy: ⁊ aduenīēte scōa ſi frigus fuit in ꝓia corꝑ aut frigore rigore ⁊c. sentit alleuiari: ⁊ reliq̄ remitti ⁊ caliditatē expādi p corꝑ nō tñ q̄ venerit adhuc ad extre ma nec tāgēti pcipiē subito: ſz oz vt man⁹ supra mēbꝝ mo raz trahat. ¶ Augmēti aūt signa sunt a substātialiter ihe rentib⁹ caliditas in toto expāſa ⁊ manu pcipiē a qualitate mutata colorāē facies ab exeunte mutato vrine colozatio eius igrossatio: ab actiōe pulsus magnificatio velocitas: ⁊ frequētia in eo: ⁊ maxie in ꝓia eius parte. In scōa vo ꝓcessus calitatis ad sūmū ei⁹. ¶ Post qō accidit status in quo hec calitas q̄ sic ad sūmū eius venit remanet p tēpus cum illa vniformi itēsione ⁊ maxie in ꝓia eius pte nā in 2ª: ⁊ si sit itēsa valde respectu ei⁹ q̄ erat i augmēto: tñ ē rmissioz ve niēs ad ōcliatōez rspcū sui ipsi⁹ i ꝓia. Cōsilr pulsus maioz velocioz fit ⁊ frequētioz. ¶ In declinatiōe vo equaē cali tas dicta: ⁊ pulsus ⁊ icipit corꝑ sudare: ⁊ alias eūare mate rias: ipoc. in capsula eburnea ingt. Cum ptes pectoris ⁊ cir cunstātes cordi icipiūt remitti in calitate: ⁊ extrema sunt illis calidioza siue partes iferiores tūc ē signū certū declia tionis: ⁊ tu ad noticiā hoꝝ oīuz sis sollicitus.

Pronostica febris est morb⁹ ceteris molestioz: ⁊ periculosioz. Ysaac de febrib⁹. naz ex ea oīa leduntē mēbra: ⁊ vtutes oēs. ⁊ reliq morbi vnū tātū ledūt: ⁊ idē octauo scribit terapē. pp qō dicebat medicus florētin⁹ adest febris. q̄ male. ⁊ iō nō facile salutē spōdebis pūte febre. ¶ Et deteriores gdē febres sunt iseparabiles gb⁹ putredo ē ad itra venas deide ille que eradicant in g bus est putredo in toto corpe aut in partib⁹ cordis. ¶ Fe bris calida deterioz: ⁊ frida magis mortifera. Damascen⁹ in aphorismis. ¶ Et idicatiōe sumpta ab etate. febris mu lieribus eueniēs deterioz alys parib⁹ febre eueniēte viris febris eueniēs senib⁹ deterioz eueniēte pueris ⁊ iuuenib⁹ ⁊ maxie si decrepiti fuerūt. ipsoꝝ eni febres vtplūmū iterimunt febres accidētes pueris sunt deteriores eueniētib⁹ iuuenib⁹. ⁊ hec semp ceteris paribꝫ. ¶ Indicatōe vo sumpta ab arte ⁊ regiōe febres in exercitātibus artes fabriles sunt minus male ⁊ suspecte q̄ in exercitātib⁹ artes fulonū piscatorias ⁊ hꝺ. Itez min⁹ suspecte sunt eueniētes ociosis q̄ bis qui exercitio vti cōsueuerūt. itē eueniētes in cōstitu tiōe ⁊ regiōe frida ⁊ hūida deteriores sunt bis q̄ i calida ⁊ sicca. ¶ Indicatione vo sumpta a tempore āni. biemales deteriores sunt deide autūnales de gb⁹ dicit febres autū nales aut lōge aut mortales etiā vulgari nro. minus vero male estiuales deide min⁹ male ⁊ minime mortifere ver nales pp tēperamētū virtutis ⁊ fortitudinem: ⁊ hoc itelli ge cōsiderata febre in se ⁊ absolute ⁊ nō cōtracte. ¶ Indi catione sumpta a virtute. eueniēs debilib⁹ deterioz vnde febres cronice eueniētes senib⁹ vtplūmū iterficiūt pp de bilitatem virtutis: vt infra. de aphorismis ⁊ qñ senibus acci dunt febres acute sunt mortifere vt ifra in aphorismis. nā hic calor preter nām ē multū distās a calore coꝝ nāli ⁊ val de corrūpit substātiā eius spirituosam. ¶ Indicatione vo sumpta a ꝓsuetudine sunt deteriores q̄ accidūt nō ꝓsuetis pati. hi eniz nō nisi a fortibus patiunt cā iuxta illud senis no stri vt infra in morbis periclitātur minus egrotātes et sūt predicta a reb⁹ nālibus sumpta. ¶ Indicatiōe vero a non nālibus sumpta vt prio ab aere: nā aer calidus ⁊ siccus ad febres pparat: ⁊ iō cū percipiē aerē ad caliditatē: ⁊ siccita tem distēperari ꝓnosticādū de febrib⁹ futuris idē operaē cōstitutio cala ⁊ sicca: ⁊ iō plus ceteris quadris estas absolute plus ad febres pparat deide post cā autūnus post au tumnū ver vltio hiems vt infra in aphorismis vnde in su ma oīum tēpoꝝ magis febris iductiuū ē illud qō est secun dum plurimū ⁊ vehemēter in calido: ⁊ sicco distēperatum In actu aūt in vere min⁹ febriunt hoies: ⁊ postea in hieme deide in estate post aūt febriūt in autūno: ⁊ i hieme egritu dines acute vt causon tertiane cōtinue ⁊ hꝺ. febres fiūt q̄ rū oīuz cā redditur ab aristotele prio ꝓblematū ꝓblema te. 6°. ¶ Indicatiōe vero sumpta a cibo ⁊ potu calidi ⁊ sic ci ad febres amplius disponūt q̄ si fuerit calidi ⁊ humidi ⁊ tarde penetrabiles vt viscosi ⁊ hꝺ magis febres iducunt ⁊ semp supponēdo fortes alia paria. itē motus fortes ⁊ ex ercitia supflua ⁊ artes multū laboriose ⁊ hꝺ magis ꝓpara rant ⁊ balnea calida. Itē vigilie plurime ⁊ hꝺ. cōsilr repletio supflua aut inanitio supflua. Sicq; de animi accidēti bus dicatur. ¶ Ab ipsa egritudine tanq̄ a re ꝓter nām vt cū cognoscit medicus febrē poterit pronosticari de salute cito aut tarde futura: vt si fuerit effimera q̄ difficile cogno scitur vt ifra de ea ⁊ facile curaē poterit predicere de eius terminatione q̄ erit in. 3 4. horis ⁊ terminabiē vt supra su doze rozido: ⁊ b nisi interuenerit malitia ex pte regimis ⁊ alioꝝ vnde qñq; ꝓtēdiē ad q̄tuoz dies deiñ transit ad pu tridam. ⁊ iō tu esto in hoc cautus: cōsimiliter si fuerit ethi ca prie aut scōe aut 3ª speciei de gb⁹ oibus suo loco dicetur. Item si cōprehēderis mām esse viscosaz grossam ⁊ hꝺ ar guendum de lōgitudine egritudinis ⁊ maxie quādo virt⁹ fuerit fortis. Et hic nota q̄ ratiōe māe ceteris paribus lōgioz est flātica q̄ colerica simplex. ⁊ febris ex colera ⁊ flāte facta iter bas est media naz colera iuuat ad digōnem ⁊ resolutionē ⁊ citā termiationē: ⁊ licz ita sit tñ rōne sumpta a virtute talis longioz est q̄ pura flegmatica de ꝓsimili flāte ⁊c. semper ceteris paribꝫ. ⁊ ratio qz difficilius agit virt⁹ cōtra duos būozes ⁊ tardius vincit. itē a duob⁹ plus resoluitur ⁊ plus aggrauaē: ⁊ ratio qz i tali casu reperiē duplex pugna vna que ē in humozib⁹ iter se inqua virtus debilita tur resolutiōe spirituū facta. scōa q̄ ē vtutis i humores in q̄ etiā debilitaē vbi autē est mā simplex: vnica tātuz est pu gna. potest etiā hoc idem cōtingere ex parte prioris ꝓprie tatis calozis putredinalis vnde plus virtus timeē. sed de bis magis ifra de tertiana nō pura. Idem iudica ex parte accidentium vt q̄ fuerit seua aut mitia. Scuitas eniz ar guit sup mām acutam: ⁊ sic habes idicatiōe sumptā a spe cie egritudinis causa eius ex accidēte specie cum dicit effi mera aut ethica. causa cum dicitur mā viscosa grossa: acci dente cū dicit scuum aut mite. ¶ Pariformiter est proce dēdum p noticia lōginquitatis ⁊ ꝓpingtatis tempoꝝ fe briis ⁊ maxie statuꝫ. nā alioꝝ noticia est maxime necessa ria ꝓpter statum vt. io. terapeu. respectu cui⁹ maxie sumiē idicatio euacuatiua ex pte diete.

¶ Dicamus itaq; icipientes a rebus nālibus. Indicatione sumpta a virtute. quoniā si fuerit debilis status erit ꝓpin quus qz cito terminabiē ⁊ ad mortē. 2° vero de differētys febrium. ⁊ 3°. de crisi. Si virtus erit fortis breuiabiē egri tudo si debilis ꝓlongabiē ⁊ loquitur de salubribus ⁊ Aui. in mortalib⁹ ⁊ sic tollē cōtradictio. verum cum ex aliqua egritudine cōprehēdis virtutē subito debilitari: ⁊ maxie in homine forti existima statum ꝓpinquum ⁊ hoc pluries

videbis:z maxie in febri.pestilẽ.idicatiõe sumpta ab etate vt qz calida vt iuuẽtus citi⁹ aduenier stat⁹:z silr in tpe calido:z a sexu qz in mulierib⁹ plõgabit. Jn viris breuiabit z silr discurrẽdo p alias eo ordie vt.s. ¶ Anõ nãlib⁹ rebus qz in aere frido ꝓstitutiõe frida regiõe frida plõgatur egritudo.in calo zc.ecõtra.z parifozmiter dicat de alys rebus calidis respectu fridaz talib⁹ actu vl potẽtia.nã ges dr frigida nõ actu:sz potẽtia.qz apta ifridare:z ita de alys. ¶ Areb⁹ pter nãs:z p a morbo ipso z B triplr p a spẽ egritudinis z⁰a cã eius.3⁰a cõditioib⁹ in ipsis paroxismis iuẽtis.Exemplũ pmi.vt qz pcipio febrẽ esse tertianã purã scio q⁹ status erit ꝓpiqu⁹ z pncipiũ z augmẽtũ breuia. q⁹ si fuerit q̃ttidiana flãtica scio q⁹ status erit lõginquus:z pncipiũ ꝓpr z augmẽtũ iudicabo lõga.z breuiter ex acuitate:z cronicitate febris de quo ifra arguo z pnũcio tpa futura ipaz lõga aut breuia aut medio mõ se hr̃e:qñ.s.ꝓhẽdo febrez eẽ mediã iter acutã z cronicã:qõ ꝓhẽdit a mã peccãte.z sic aggredi oz scõz.nã grossities z viscositas mãe arguit sup cronicitatez.Subtilitas aũt super breuitatez.q⁹ si medio mõ se habuerit medio mõ se habebunt tẽpora ei⁹. Et hic nõ q⁹ grossicies mãe arguit eẽ ex pmanẽtia egritudinis in sua vl in vna disponẽ:vt infra.in aphorismo. vñ qñ iuadit paroxismus hora vna z 2ª z 3ª die z 4ª in eadẽ:tũc dr remãere zc. z sapit nãm cronicitatis. vñ Auic.z seruãs horã vnã ẽ lõgi spacy de cognitiõe horaz z ppie stat⁹. Jtẽ si in dieb⁹ creticis nõ apparebãt eũatiões aliq̃ scias q⁹ est cronica. ¶ Exẽplũ tertij.Septẽ sũt ꝓditiões paroxismi a gb⁹ sumit idicatio de lõgitudie z breuitate febris:qñq̃ sumuntur a motu aut a gete.Pria a motu sũpta est anticipatio postpositio z equalitas iuasiõis.scda lõgitudo:z breuitas paroxismorũ. 3ª fortitudo z debilitas ipsoruz.q̃rta facilitas z difficultas accidẽtiũ z icolumitas z columitas eoz.qnta accidẽtium ipsoz multitudo aut paucitas.sexta a gete lõgitudo z breuitas iterpolatiõis.Septia puritas vl ipsi⁹ ipuritas. Et p sequẽdo de pria scito q⁹ ista diuersitas ẽ aut ppter mãm aut ppter vtutẽ.nã si fuerit pp virtutẽ vnifozmiter resistẽ tẽ paroxismoz ordinatio vrute ente fortitũc iudica egritudinẽ lõgã z statũ lõginquũ. q⁹ si fuerit cũ debilitate vtutis expecta mortẽ z statũ ppinquũ. Paroxismi q̃nq̃ anticipãt equalr:z dr anticipatio absoluta:q̃nq̃ ineq̃liter z dicitur anticipatio supfluẽs:quãdo multũ z inequaliter anticipat vn⁹ ab alio:z dr anticipatio diminuẽs:qñ paz anticipat z inequalr vn⁹ ab alio. Ad ꝓpositũ q̃ diu stat anticipatio absoluta z equalis nõ apparẽtib⁹ signis digõnis:tũc est pncipiũ:z cũ anticipatio icipit augeri z fieri supfluẽs z icipiunt apparere signa digõnis tũc ẽ augmẽtũ z cũ anticipatio supfluẽs steterit tũc ẽ status.z cũ anticipatio post statũ fit diminuẽs tũc ẽ declinatio:z ita ex noticia pncipy z augmẽti lõgi arguit z stat⁹ lõgingtas z febris cronicitas. Similiter dicat de postpositione.nã quãdiu paroxismi post ponũt postpositiõe absoluta z equali nõ apparẽtib⁹ signis digõnis.nec ẽt contrary tũc ẽ pncipiũ:cũ vo augeat z incipiunt apparere signa digõnis tũc ẽ augmẽtũ. Cũ vo postpositio supfluẽs steterit tũc ẽ status:cũq̃ icipit postpositio minui tũc ẽ declinatio. Ex gb⁹ oibus apparet qõ anticipatio nõ semp augmẽtũ nec postpositio declinationẽ significat:sed anticipatio supfluẽs augmẽtũ significat:z ꝓsimiliter postpositio supfluẽs declinationẽ. Tu tñ semp nõ in B signo solo cõfidas:sz cũ eo attẽde alia:z maxie signa digõnis ac ꝓria eis:pp qõ hic aduerte qõ ꝓriũ digõni ẽ duplex. vnũ actu tle z ñ aptitudie:vt cruditas mãe q̃ ẽ differẽs vt digõnẽ recipiat z tle ñ ẽ ꝓriũ digõni appẽs ĩ pn⁹ de q̃ loquũtur auctores aliud ẽ cõtrariũ potẽtia z ẽ dispositio in mã p quã cõprehẽdit medicus nãm posse digerere ipsaz mãm z tu ad hoc cõsidera.z hic nota dictũ Auic.allegato caplo z de egritudinibus sunt que currũt vsq̃ ad finẽ horarũ suarum scõz augmẽtũ.z sunt q̃nq̃ de genere tertiane:z de genere assidue vt in peraugmastica ifra. Equalitas aũt inuasionis significat sup pncipiũ aut statũ.super pncipiũ cũ signa nõ apparẽt digestionis zc.supza statũ cũ apparent zc. in pncipio enim pugna ẽ equalis q̃n mã nõ augeẽ:sed cruda stat.in statu aũt mãe est in vltimo digõnis nõ amplius augmẽtabilis:z iõ equalitas.z tu ꝓsidera. ¶ Causa aũt anticipationis z postpositiõis ẽ mãe difformitas.nã cuz pars subtilis icipit putrescere tũc fit postpositio:qz p resolutionem p subtilis remanet grossium ieptuz moueri. Oz si pars grossioz pius putrefit:tũc anticipabit qz pars derelicta subtilis amplius stimulabit:z citius mouebit.ad que ꝓcurrit corporis dispositio ex pte sensibilitatis z obtusiõis sensus: qñ in corpe valde sensibili citius mouebit:z in corpe obtusi sensus tardius. ¶ Ex lõgitudine aũt z breuitate.nam breuitas paroxismoz arguit febris breuitatẽ:z stat⁹ ppinqtatẽ:vt tertiana z lõgitudinẽ lõgitudo:mediũ vo mediã iter bas:z cũ paroxismi icipiũt plõgari significãt augmẽtum. ¶ Ex fortitudine aũt z debilitate eoz.Cũ aũt icipiunt paroxismi fortificari arguũt augm̃.z cũ pcedũt vsq̃ ad vltimũ z stãt in vltio.tũc ẽ stat⁹:z cũ remittunt declinatio. Et qñ paroxism⁹ est fortissim⁹ z succedẽs ẽ remissus z pceuerat illa remissio:tũc ꝓnostica declinationẽ. ¶ Attẽdit aũt lõgitudo z breuitas in vehemẽtia z remissiõe accidẽtiũ necessario cõsequẽtũ morbũ:vt in pleuresi.vehementia aũt arguit breuitatẽ:z accidẽtia z alia in pncipio:z declinatione ibecillioza iuxta illud senis.circa pncipia z finẽ oia ibecillioza z circa statũ fortioza. ¶ Ex columitate z icolumitate.nã cũ accidẽtia sequẽtia febrẽ: vt dolor capitis sincopis:vigilie alienatio:z hꝰ icipiunt fortioza fieri arguẽ augmẽtũ:z cũ fiũt quasi ipoztabilia:tũc ẽ stat⁹. ¶ Ex multitudine aũt z paucitate:qz multiplicatio accidẽtiũ arguit augmẽtũ:z cũ stãt statũ. ¶ Ex pte gdẽ getis:qz lõgitudis aut breuitatis iterpolatiõis:qz vt ĩ prio de crisi debes ꝓsiderare getẽ febrẽ z tẽpus declinatiõis si fuerit lõgi⁹ q̃ aũ aut breuius:z si accidetia fuerũt itẽfioza:z si aliqõ accidẽs remãsit cũ ea:z tũc iudica augmẽtũ lõgũ breue zc.z silr ex puritate z ipuritate qñ puritas facit ad breuiationẽ zc.q oia tñ sane itelligas.nã ex oib⁹ bis ꝓditiõib⁹ pncipalioz est anticipatio zc.Et vt supza est multuz variabilis:z ideo ad efficaciter significandu aggrega alia signa cum ea. ¶ Cõtingit z iudiciũ ab eis sũptuz variari p accidens qz pter inordinatum regimen ex parte rerum non nãlium. Et qõ dictum est de his ꝓplexionibus debet prãcipalr afferri ad febres habẽtes excrescẽtias z ad cõtinuas ꝓportionales. Jn ꝓtinuis aũt ꝓclusis z nõ hiis⁹ excrescẽtias neq̃ paroxismos oz recurrere ad alia signa dicta.z tu ad ea. ¶ A rebus pter nãz sumit idicatio vt a typis.nam cũ rigoz in febre fit longus.arguit longitudinez. breuis breuitatẽ aliꝰ paril⁹. ¶ Similiter ab exeũtib⁹ vt cũ accidit eũatio aliq̃ sudoris aut alteri⁹ supfluitatis in z⁰ aut 3⁰ paroxismo:z tu sequẽs ẽ plixius:vt antecedẽtes:tũc iudica longitudinem:z qõ euenit ex multitudine materie.z hoc maxime verificatur in febre salubri. Oz si fuerit in mortali apparẽs significaẽ breuitas.vñ ex illa eũatiõe vtus ꝓsternit et succũbit vt sepe in febrib⁹ appet pestiferis.et de B in aphorismo infra. ¶ Ab actõe lesa vt si pulsus frequẽs magn⁹ velox idicat breuitatẽ:et febris acuitatẽ. ꝓria ꝓriũ. ¶ Ad signis digestiõis.si cito apparẽt breuitatẽ:si tarde lõgingtatẽ.Et si appẽt talia signa rmissa z cũ tali pcedũt rmissiõe pur lõgitatẽ.et iõ bñ ꝓsidera. ¶ Et p ꝓsequẽto horz scito q⁹ pn⁹ ĩ tertiana plõgaẽ.et stat⁹ ĩ ꝓclusa.et declia⁹ ĩ cẽsiua:z stat⁹ z declia⁹ in quottidiana. Auic. ꝓcin⁹ ẽ lõgũ in tertiana ꝓpãdo ad finocbã.homotenam:cui⁹ pncipiuz est occultum.et

inconclusa omotena prolongatur status: ⁊ i incensiua declinatio respectu omotene ⁊ tertiane: nam in causone eūata mā in crisi remanet longiori tpe flāma circa spūalia q̄ in alys colericis. In quartana hec oia tēpora plongantur. In flegmatica vo augmētū longius est alys suis tēporibus: ⁊ post augmētū status. Flegma aūt cū recipit caliditatē diu tenet illā. Sed hec oia hic ad aliqualē auisationē posui. nam de ipsis suis pprys capitulis dicetur copiose. ¶ Postremo hic scito q̄ multitudo materie grossicies viscositas: frigiditas ei⁹. aeris regionis: ⁊ etas frā. debilitas calotis ⁊ virtutis capacitas siue membroꝝ soliditas faciunt ad febris longitudinem. contraria cōtrariū. ¶ Et si bene cōsiderabis q̄ dicta sunt. facile p te pnosticus facies de malicia incolumitate ⁊ mortalitate febris ꝓparādo febrē quo ad eius cāz ⁊ accidentia ad ipsuz corpus indicatiōe sumpta. A rebus nālibus ⁊ maxime a virtute ⁊c. vt supra actuz est. Ypocr. de febribus quo ad pronosticum inquit.

¶ Paroxismos ⁊ cōsistentias declarant egritudines ⁊ tēpora anni ⁊ circuitnū adinuicē incremēta. iz⁹. p⁹.

¶ Qui crescūt ⁊ cetera in fine. pp hoc igitur ⁊ senibus nō simil⁹ febres fiūt acute. frigidū eni hñt corp⁹. i4⁹. p⁹

¶ Acute egritudines i. xiiij. dieb⁹ iudicantur: quod ⁊ de febribus intellige. z3. z⁹.

¶ Estiue q̄rtane ⁊ plurimū sūt breues autūnales vo longe maxie que hyemi coniunguntur. z5. z⁹.

¶ Febrē i spasmo meli⁹ē fieri q̄ spasmū i febre. z6. z⁹.

¶ Febricitātib⁹ nō fortiter neq̄ oino neq̄ i superficie pmanere ⁊ nihil minuere corp⁹ aut ꝓtabescere malū ē magis eo qō fz rōnez fit. B. n. lōgitudinē egritudis signāt. hoc vero imbecilitatem. z8. z⁹.

¶ Circa p̄ncipiū ⁊ finē oia ībecillioza circa vo statū fortiora: qui ⁊ de febri. audiendus est vt supra. 30. z⁹.

¶ In morbis min⁹ piclitanē egrotātes gbuscūq̄ ꝑpe nature ⁊ etatis tempozis regionis ⁊ habitudinis egritudo inest: magis vo q̄ gb⁹ nō ꝑpa: fz aligd bozū iest. 34. z⁹.

¶ Qñ estas fuerit verisimilis sudores i febrib⁹ multos expectare oportet. 7⁹. 3⁹.

¶ In siccis tēporibus acute egritudines fiūt: ⁊ si qdē annus talis existens qualem constitutionem fecerit: vt in pluribus tales egritudines expectare oportet. 8⁹. 3⁹.

¶ In autūno egritudines acutissime fiunt ⁊ maxie mortifere. ver vero sanissimum: ⁊ minime mortiferuz: quos duos ⁊c. de febribus subintellige. io. 3⁹.

¶ De tēporib⁹ vo si qdē byems sicca ⁊ bozealis fiat. ver vero pluuiosuz ⁊ australinuz. necesse est estate febres acutas fieri maxime mulieribus ⁊ humidis natura iz. 3⁹.

¶ Estate vero quedam bozum ⁊ febres continue ⁊ causon ⁊ ter⁹ plurime. zz. 3⁹.

¶ Quibuscūq̄ in febribus sextanis. i. in sexta die rigores fiant discriti sunt. z9. 4⁹.

¶ Laborioſis in febribus in articulis ⁊ circa maxillas maxime apostases fiunt. 3i. 4⁹.

¶ Febres q̄cūq̄ nō deficiūt i diatertys fortiores fiūt piculose: q̄cūq̄ vo sic ōficiūt signū qñ ñ sūt piculose. 43. 4⁹

¶ Quibuscūq̄ febres longe sunt bis pustule ⁊ in articulis dolores fiunt. 44. 4⁹.

¶ Si rigor inciderit febre non deficiente debili ente corpore mortale. 46. 4⁹.

¶ In nō deficiētibus febribus si qdē q̄ extra sūt frigida fuerint: q̄ vo itus ardeāt ⁊ sitiz bēant mortale. 48. 4⁹.

¶ In nō deficiēte febre si labiū aut oculus aut supciliū aut nasus distorqueat aut vix nō videat aut vix nō audiat iam debili existente corpore quecūq̄ bozum fiant iam prope est mors. 49. 4⁹.

¶ Ubi in febre non deficiente dyaria superuenerit ⁊ desipientia mortale. 50. 4⁹.

¶ In febribus apostema non solutum ad primas crises longitudinem egritudinis significat. 5i. 4⁹.

¶ Quibuscūq̄ in febrib⁹ aut in alys egritudinibus vo luntarie oculi lachrymantur: nihil incōueniens: gb⁹ vo non fm voluntatem inconueniens est. 5z. 4⁹.

¶ Quibus in dentibus in febribus limositates fiunt fortiores ⁊ diuturniores fiunt febres. 53. 4⁹.

¶ In bubōib⁹ oēs febres male exceptl effimeris. 55. 4⁹.

¶ Febricitāti sudor ois supueniens nō deficiente febre maluz. prolongatur enim morbus. 56. 4⁹.

¶ A causone babito rigor supueniēte solutio fit. 58. 4⁹.

¶ Tertiana vera si non iudicatur in. vij. periodis longissima erit. 59. 4⁹.

¶ Quibuscūq̄ aures surdescūt sanguis e naribus fluens aut venter turbatus soluit egritudinem. 60. 4⁹.

¶ Quibuscūq̄ in febribus quottidie rigores fiūt q̄ttidie febres soluuntur. 6z. 4⁹.

¶ Quibuscūq̄ in febribus yctericia superuenerit ante vij. diem malum. 63. 4⁹.

¶ Quib⁹ in febribus. in. vij. aut in. ix. aut. x i. aut. xiij. die yctericia superuenerit bonum si non dextrū ypocūdriū durum fiat. si vero non. non bonum. 64. 4⁹.

¶ In febribus circa ventrem cauma forte ⁊ cordis morsus vel tremor malum. 65. 4⁹.

¶ In febrib⁹ ex somnys timores aut spasmi malū. 66. 4⁹

¶ In febribus spe. offendens malum spasmum. n. fieri significat. 67. 4⁹.

¶ In febribus acutis spasmi ⁊ circa viscer a dolores malum. 68. 4⁹.

¶ Quibuscūq̄ i febrib⁹ vrine ꝓturbate velut subiugaliū bis capitis dolores adsunt aut aderūt. 70. 4⁹.

¶ A quartanis babiti a spasmo nō valde app ꝛehendūtur. si vero apprehendantur prius ⁊ superueniat quartana soluuntur. 7i. 5⁹.

¶ Quib⁹ i causone tremores fiūt alienatio soluit. z6. 6⁹.

¶ In acutis passionib⁹ cū febre luctuosa suspiria maluz. Nō mirē q̄ si ō noticia signoꝝ ⁊ tēpoꝝ febriū fui prolixus qñ mihi quā maxie visa ē necessaria practicāti vt in sequētib⁹ practicando percipies. 54. 6⁹.

Capitulum. IIII.

De dieta in febribus ipsis conuenienti continens rubricas quatuor.

¶ De canonib⁹ dietādi febricitātes i vli. Rubrica. I.

DIeta est debita administratio sexrex nō nāliū i debita quā titate q̄litate suba tpe hora. ⁊ ordie. De q̄ dieta añ q̄ ad pticularia ꝓdescendā certi sunt ponēdi canones. ¶ Et añ q̄ ponāt sciēdū q̄ dieta ē duplex. s. vlis q̄. s. debeāt et ꝓsideraī a p̄n⁹ egritudis vsq̄ ad finez ei⁹: ⁊ h̄ pōit a medico i relatōe ad statū. ⁊ iō noticia ei⁹ maxie necessaria ē. Alia ē pticularis q̄ debeāt ifirmis singulis dieb⁹: mane. s. ⁊ vespe. ⁊ h̄ ordinaī vtplurimū ꝓsideratōe hīta ad accidētia: i relatōe tñ ad vtutē. vt Hal. p̄mo affozismoꝝ cōmē. illi⁹. In poxīmis subtrabere oz.

Primus canon

Cū ois dietādi mod⁹ p̄ncipl⁹ ⁊ finalr i vtutē ē ordinādus vñ z: practice halyabas. Si vt⁹ ceciderit nihil pficies pascēs postea ⁊ 4ª p⁹ p⁹. c⁹ In oib⁹ pus ꝓsiderāda ē vt⁹. ⁊ p⁹ 4ª ō cibatōe febricitātiū. Et itez scias nisi eēt illō qō pti net vtuti eēt magis necessariū vt subtiliaret regimē vltima subtiliatōe: fz vt⁹ nō sufficeret illud: ⁊ deficeret: et cū deficit vt⁹ nō valz cura: curās. n. ē vt⁹ ⁊ nō medicus.

ꝓpter curaꝝ nō medicē

¶ Ex q̄ iferī ꝫ medicos austeros:q vt pñt ſp in febrib⁹ studēt subtiliatōi:ꝛ sic egros ōbilitāt:vt cū postea volūt vtutē releuare ñ pñt. ¶ Inferī z⁰ q ī curādo p dietam ꝺz medic⁹ ꝑncipal'r a reb⁹ nālib⁹ idicationē sumeī.vt p a vtute:vt dcīn é:ō q̄ vtute:q ō fortitudie ꝛ ōbilitate ei⁹ medici sepenūero sūt diſcordes ꝺpando eā ad mōbū.pp qō aly dñt grossi⁹ eē dictādū:aly tenuiter.ꝛ iō h̄ nō vba Hal.i cōmē⁹.poxiſmos ꝛ ꝺſistētias. Jngt:vt⁹ facile cognoſciī ī pulſu:ꝛ alys significatōib⁹.pp vtutē aīalē ꝛ nālē q̄ suis effectib⁹ cognoſcūt.vñ ex pulſu.qñ.ſ.ē ineq̄l'in eq̄litate ordiata:aut ab ea pax diſtās significaī ōbilitas vtut] via resolutōis.Oz si fuerit tal'p viā aggrauatiōis erit ineq̄litas illā iordiata:ꝛ ex oī aggrauatōe occurrēte ex pte cibi pot⁹ꝛ h̄ crescet ꝛ ineq̄litat] iordiatio.vñ ꝺſueuit facer vt⁹ aggrauata multas puas:ꝛ debiles pcuſſiones:ꝛ iterſerit qñq; paucas magnas:ꝛ ꝑ q̄titatē ītermixtionis puax vl magnax pcuſſionū cognoſciī quātitas aggrauatōis:ꝛ h̄ oia itellige va nisi aliq̄ cā ex ꝑmittuis. vt vecūdia gaudiū timō eā fecerit diuersitatē.Et iō alia cū his signa attēde sup ei⁹ fortitudinē ꝛ debilitatē signi ficātia.Et vt⁹ quōcūq; debil'idicat ō cibi pua exhibitōe. ōbilis p aggrauationē vult pax ꝛ raro:p resolutionē vo pax ꝛ sepe.vñ vt⁹ fort] regrit cibū pluris q̄titat]:ꝑ raro. ōbil'vo pax ꝛ sepe. ¶ Scōo a ꝺſuetudie cū sit altera nā ꝓbe⁹ phy.ō q̄ ypo.ꝑ aphor].i7.affor⁹ dādū ē aligd ꝺſuetudini.Et z⁰ regimīs acutox.vsus vehemēter ī h̄ ē obseruād⁹.vñ gnto colligꝫ.Si ꝺſueti sūt comedeī ter ī die nō pñt subtiliationē magnā sustinere ꝛ maxie hītes ꝺplexiōes calidas resolubiles.nō.n.eq̄l'r dietādi sūt nobiles ꝛ rustici. Ex q̄ apparet mltox errox q ī oib⁹ eq̄l'r ꝓcedūt Et ꝺz q̄titas cibi nō solū q̄titatiue:ꝑ ēt diſcrete obſuari:si nō fuerit qō ꝓhibeat.vt ſuasio poxiſmi:aut aligd tale forte ȝriū idicās:ī gb⁹ oib⁹ oz medicū sua vti prudētia ꝛ de hac ꝺſuetudie ifra ī fine h⁹ capl'i de deuiatōe a dieta antiquox:ꝛ tu ibi.Et q aliq pp ꝺſuetudinē appetunt aliq̄s sibi ꝺſuetos cibos:q videnī medicis nō ꝺueniētes nō q̄ iclinatio ifirmi ad hāc vl ad illā rē ē multū attendēda.qñ cū ifirm⁹ accipit cibū sibi diſplicibilē ꝛ idelectabiliter:ipꝫ refugit stomac⁹:ꝛ cū nō amplectiī:vñ mala ide celebraī digestio:ꝛ ex ꝺſequēti accidit vētositas ī stomaco tertio sup ipꝫ nauseat.Qō si cū delectatōe accipit:ꝛ ei⁹ malicia nō sit multa ꝛ nō multū distās:tunc bñ amplectēdo maliciā corrigit:ꝛ iō igebat Ypo.pax deterioz cib⁹ ōlectabilioz qdē meliōib⁹ ē appetēd⁹.i.appetēdi exhibēd⁹.Ex q̄ collige qd opaī austeritas ieroxtox medicox. ¶ A ꝺplexiōe:q ab habilitate ei⁹ ad ferēdū iciuniū absq; lesiōe. Nūida ē magis apta tolerare iciuniū q̄ sicca:ꝛ fria q̄ cala.ꝛ cōplo frida ꝛ būida nālis magis ceteris.min⁹ vo apta calida et būida cū ceteris resolubilioꝛ. ꝛ calida ꝛ sicca declinat ad lat⁹ calide ꝛ būide.ꝛ frigida ꝛ sicca ad lat⁹ fride ꝛ būide.Auerroys āt tertio colligꝫ. Pauci sūt ex his q calide ꝛ sicce cōplexiōis existūt:q famē tolerēt:ꝛ maxie ī febrib⁹ calidis ꝛ ī tpib⁹ calidis.Jngt eo qō qñ talib⁹ famē pati facim⁹ febres eox ad incēsuas ꝓertim⁹:q̄uis sint debiles ī radice.vl'in ethicā.Et certe nōnulli sic errāt. Et tu hic attēde q corpib⁹ colericis exuberāter q̄ sunt sicca macra multū resolubilia ꝛ viuētia vita pinguī:ꝛ ī multo exercitio ꝛ vigilia exhibēdus ē cib⁹ ī poxiſmo:ꝛ añ ꝛ q̄cūq; hoꝛa occurrit medic⁹ si nō sūt cibata:ꝛ rō q añ sūt fcā debilia.pp aptitudinēꝫ eox ad resolutionē:ꝛ aduenīēte febre accidit ſincopis p viā resolutōis:ꝛ moriūt subito ī ipo poxiſmo:vl'si sunt fortia apta resistere ſincopi ꝛ morti subite.ꝛ cū ipsa sint exiccabilia cadūt ī ethicā ꝛ resolutionē:ꝛ h̄ūte faciez tornatilē:ꝛ de his dixit Auic.ꝛ de corpib⁹.i.sūt corpa colerica q̄ regrūt regimē diuersuz ab eo qō diximus.ꝛ idē Hal.4⁰ terrapētice.3⁰ ca⁰.Et si ſincopis accidet via resolutōis sp cibādū ē.Oz si via defluxus colere ad stomacū meli⁹ añ aduētū poxiſmi:ꝛ ō his ifra ō feb.ſincopali. Et h̄ ꝺsidera q̄tū errāt q pueros febriētes dietāt:vt iuuenes.nā pueri sūt ad ꝺditionē horox corpox ꝑz magnaz ptē.Quedā sūt corpa q ſincopiz faciliter ícurrūt ex motu colere ad os stomaci:ꝛ h̄ h̄nt a gñatiōe:ꝛ his dāda sūt refrenātia colerā añ poxiſmū:vt vinū granatox ꝛ hȝ:ꝑmis āt dicta būectatia ꝛ resūptiua:vt ptisana ꝛ hȝ.Que dā sūt corpa exuberātis carnis calida ꝛ būida rara faciliter resolubilia:ꝛ ista ēt nō tolerāt famē.q̄ āt sūt talia in poꝛr] bñ cōpacta tolerāt famē.ꝛ de ꝑmis locut⁹ ē Auic. Scito tū q ois cui⁹ calor ē foꝛt] valde:aut plurim⁹:aut calox inatus debil'valde nō pōt dimitere cibū.Aui.Postremo aduertēdū q medicox austeritas in nimia cibi subtiliatōe nō raro ē cā ꝺuersiōis putridox ī ethicā.vñ p⁹ 4ⁱ ō ethica ꝛ causis eius ī fine ītgt.Aui.Et febres qdē putredis apātis ꝑmutāī multotiēs ad ethicā.pp vehemētiā febris ꝛ subtiliatōis cibi ī ea. ¶ A cōpositiōe silr qz solida facil'r.rara āt difficil'r.ꝛ tu ꝺsidera hos ſmones scrupul'theozicalibus plenos. ¶ A sexu mulieres ꝛ pusillamies maiozē cibi diminutionē:regrūt viris ꝛ audacibus. ¶ Ab etate.q ōcrepiti ꝛ similes illis:vt debiles p viā resolutōis:vt ꝺualescētes non pñt sustinere famē absq; magna lesiōe.ꝛ iō cibādi sūt sepe eis dādo pax p vice.Ō similr ꝛ pueri ꝛ ifantes q̄bus dādū frequēter:et multū cōpatiōe ei⁹ qō senibus exhibeī:pp vtutes nāles ī eis fortiozes eē:et cū nō ita cibāī ī ethicā cadūt:q exsiccāī idigētes ꝺtinua būectatiōe:pp qō dixit Ypo.Puis de ciete oibus febricitātibus ꝺferūt maxie pueris.naz fames exsiccat corpus vt febr⁹.Ex q̄bus apparet error ī mlt] q pueros dietāt vt seipos iuuenes:aut senes ꝑmox et ī sanitate et ī egritudie:et ītgt Aui.De ꝑmis vo senib⁹ sūt q sūt vehemētis tolerātie famis.Et dixit ō ꝑmis:q nō ois:et ē modus loquēdi eius:et sequūt eos adolescētes. Juuenes habētes solida mēbza āplas venas:pp plenitudinē ī aere pleno degētes.Et ī pn⁰ febriū:hec corpa iā dicta nō sūt multū dietāda. Nō si ita facies nō tolerātia famē multū debilitāī:et cū veniēt ad statū iuuenes vtutē debilitatā:et dubitabis de ea:et tūc cibab⁹ grositer et errabis dupl'r.ꝺsidera. ¶ A tpe qñ estate debem⁹ pluries cibare:ꝑ pax ꝑ vice.pp resolutionē ab estate factā.nūqd aūt cibus sic exhibēdus sit q̄titate plus q̄ bis q ī hyeme ad ꝑsens ñ discutio:pp varietatē doctorū.ꝛ tu ex theozica tua dissolue:et ī hyeme res ē cō.Aui. De vē dicaī q ꝺicatōe sūpta a diſpōne q̄ cū vē ꝺiūgit q̄ ē repletio:et rōne tpis:qō segī:si vtus fuerit fortis est cibus paucus ꝑ vice pp repletionē:ꝑ cū lōgis ītermissis. Jn autūno aūt debilitaī vtus:et būozes corrupti multiplicāī:et pp ꝑmū ídigemns cibo:et pp scōz diminutiōe eius.iō ī eo oz frequēter:ꝛ pax dare:ꝛ medio mō se bēre iter estatē et hyemē.hi sūt ſmones vt supra. ¶ De regionibus dicatur.septētrionalis ſimilis ē diete hyemis. Meridionalis estatis.occidētalis.autūni.oriētalis vis. ¶ Ab arte vt exercitātib⁹ artes gb⁹ pl⁹ resoluiī calox ꝛ vt⁹ ōbilitaī vt febr⁹ pl⁹. Ȝrys min⁹:vt piscatorib⁹.ꝛ hȝ. ¶ Et sic dcīn ē de ídicatōe sūpta a rebus nālibus. Jta dici pōt ō ídicatōe a rebus nō nālibus sūpta:ō gbus breuiter me expediā. ¶ De aere sufficiāt q̄ dicta sūt ō ꝺstitutionibus anni. ¶ De motu et gete q̄ ō exercitātibus dicta sūt. ¶ De sōno et vigilia dicaī:q febricitātes multū dormiētes regi debēt vt ociose viuēs :q pax pp repletionē.vigilātibus aūt plus dandum pp resolutionē. ¶ A repletiōe alys paribus sp sumiī indicatio ō dimi-

nutione. Ab inanitiõe eȝ.ꝛ iõ egrũ tuũ examina ỏ regimine ꝑterito ex ꝑte hoꝛ oium. ¶ De cibo ꝛ potu dicaꝫ q tã cibus q̃ potus ĩdicationẽ ꝑstãt ĩ dietãdo:ꝛ hoc ex ꝑte siue subẽ q̃titatis q̃litatis facilitatis eiº:ĩ digõne vel ȝry eius: penetrabilitatl ipenetrabilitatl putrescibilitatis ꝛ ȝry eiº. ex ꝑte hoze exhibitõis eiº:ꝛ ordinis ꝛ ex permixtione ipsius cũ potu. Eteni cibus grosse subẽ multe q̃titatis hñs q̃litatẽ simbolã q̃litatẽ mozbi difficil' penetratõis putrescere aptus nã vl' artificio de sui ꝓhibitõe indicat:ȝrius aũt eȝ:nã cibus febzicitãtiũ dȝ eẽ leuis facilis digõnis ꝛ descẽsiõis ꝛ penetratõis boni chimi gnãtiuº: nõ multũ nutriẽs neq̃ multe q̃titatis: cũ stomaci eoꝝ debiles sint:ꝛ nõ ꝑñt bñ digerere: q si bñ ĩ stomaco nõ digereret ꝛ ĩ epate:ĩ venis aũt nullatenus bñ digeri valebit:sil' malus ordo mala mixtio:ꝛ ĩdebita ꝓportio potus cũ cibo:vñ h nõ q ex causis bone digõnis ẽ debita ꝑ mixtio cibi cũ potu:ita q neutrũ sit supfluẽs respectu alteriꝰ:ꝛ hoc apparet in bis que extra coquuntur. ꝛ tu considera.

¶ Et qz dispõ ꝛualescẽtiũ ẽ media inter res nãles ꝛ ꝑternãm: lz plus vni attineat q̃ alteri hinc de cibatiõe eoruȝ:vñ hoc loco dicẽdũ :ꝑus.s.q̃ dicaꝫ de cibatione: indicatione sũpta a rebus ꝑternãȝ:dicamus.vȝ. cũ Auicẽ. scõa quarti ꝓpo caº. q cibus conualescentiũ dȝ eẽ boni chimi generatiuus facilis digõnis declinãs ad humidũ ꝛ fluidũ:ꝓ siccitatẽ ipressaȝ a febze:ꝛ tpatus in actiuis ꝑ debilitatẽ caliditatis ĩnate:q si remãserit aliqd caliditatis accidẽtalis:tũc poterit ei dari cibº ad frigiditatẽ declinãs:ꝛ nõ multũ. Debet etiã esse debite quantitatis vt possit inde bona celebzari digº. Debilis aũt virtº quãtitatẽ magnã sustinere non põt.ꝛ fiat additio in quãtitate scõm q inuenit additio in fortitudine virtutis. signũ eniȝ bone digõnis est:qz nõ sentit grauitatẽ neq̃ rigitũ neq̃ velocitatẽ descensionis neq̃ tarditatẽ retẽtionis: q si hec sentiet vel alterũ ipsoꝝ ꝛtinuari minue:ꝛ cum assumptione cibi multa subito tẽditur sub eo stomacus eiº fortasse febzit:ꝛsidera. ꝛ ñ bibat subito magnã vini aut aque quãtitatẽ: qñ dubium esset ne sua frigiditate actuali bi liquozes calozem extinguerent nãlem: itẽ nõ tolerent sitim neq̃ famem:ne nimia fiat resolutio iam ipsis resolutis:hoza aũt cibationis eoꝝ est hoza consueta:ꝛ cũ equalitate aeris nisi aliquid cogat ad cibandum ꝓius:vt debilitas percepta:ꝛ qz consueuerunt famescere:multum non repleantur:sed cibus in eozum satisfactionem cõmensuataȝ. Quandoq̃ vero minuitur appetitus in eis:ꝛ tũc opȝ vt regas eos cum regimine dicto:ꝛ facilius q̃ potes: causa autem diminutionis eius est: aut ꝓpter debilitatem virtutis:aut ꝓpter ꝓsentiaȝ humozum in stomaco:ꝛ sociatur quandoq̃ sincopis:aut causa epatis non attrabentis ꝓpter opilationem: aut ꝓpter aliam causam que videnda est iȝª.ȝ¹. de diminutione appetitus:ꝛ tu ibi:ꝛ laudatur in hoc casu ab Auic. secaniabin de citonys. de potu aque frigide ꝛ ꝓcipue ĩ quantitate abstineat. ꝓpter causam assignatam: etiam ne in visceribus dolozes inducat.

¶ A rebus ꝓter naturam sumitur indicatio: vt ꝓimo a mozbo causa eius:ꝛ ab accidentibus: ꝛ ideo antequam dietam ordines: stude in cognitiõe egritudinis:q si ꝓimo non fuerit occurſu tibi nota subtilia regimen. Auic. nam ex subtiliatione materia non augebitur: ꝛ virtus non disturbabitur ab eius operatione in eam:ꝛ tũc manifestabitur tibi egritudo:quoniaȝ si vicerit expellet eã: si nõ manifestabit ipsa in motu suo. vnde in casu isto dicẽ Hal. in prouerbys. debes attenuare regimen donec trãseat dies quartus. ¶ A mozbo itaq̃ sumitur indicatio maxime a tempoze eius:qz a statu vt supza. ꝛ ideo in febze ꝑperacuta:cuius status erit in tertia vel in quarta vel circa:debes ĩ primis diebus subtilissime dietare:nõ dico nihil dare:ꝛ ꝓpter consuetudinem ꝛ infamiaȝ vitandam vt infra. Jn peracuta cuius status erit in sexta septima vel circa grossius. Jn acutis quarum status erit in.14. vel circa adhuc grossius. Jn tropicis siue conuersiuis:quaꝝ status erit in.ȝ7.30.37. vel circa adhuc grossius. ꝛ de his latius capitº de acutis ifra. Jn cronicis vero que sunt.xl. dierum ꝛ vltra grossissime in comparatione ad has:ꝛ dixit Ypo. Tenues ꝛ certe diete ĩ diuturnis semper passionibus ꝛ acutis:quibus non conueniunt q̃ sunt acute tropice difficiles sunt vitande:sed in acutis econtra:nam in eis plus timemus austeritatem mozbi q̃ causam virtutis: vbi tñ virtus caderet:oporteret statim cũ cibo succurrere iuxta illud Hal. accidentibus ꝓsternentibus virtutẽ ilico dãdus ẽ cibus. Et ꝓ hoc credo cũ in febze pestilẽtiali subito cadat vtus:vt statiȝ in prima die vel scõa:vt dictiȝ videmus q cibãdi sũt egritales statim in ꝑnº nõ subtilissime:sed grossiter:vel saltẽ mediocriter. ꝓpter quod fortassis Auicẽ. de cura eius dixit:nã plurimi eoꝝ g viriliter agũt sup illud:ꝛ violenter comedũt absoluũt:ꝛ viuũt:ꝛ necesse ẽ restaurã eos sup cibũ:vñ credo vt de virtute debili dictũ est: q dari dȝ parum ꝓ vice ꝛ sepe. ꝛ de cibatione febzicitantium cũ times casuȝ virtutis:tũc cibatio ẽ melioz. Da itaq̃ in cronicis dietã grossã:vt virtus durare possit vsq̃ ad statũ longinquũ:vt cũ venerit possis dietare subtiliter vt decebit:ꝛ dȝ grossa ĩ cõparatiõe ad dietã q̃ acutis debẽt ꝛẽ. Et hic scito q alr dietãdũ ĩ febzibus acutis.ꝛ aliter ĩ mozbis acutis alys. Nã in febzibº cũ totũ occupẽt subtilius q̃ ĩ alys. Jn cronicis cũ maioꝝ fiat resolutio grossius dietãdũ. vñ ĩ febzibus ꝓlixis quãto minoꝝ fit resolutio tãto subtilius dietãdũ: vt ifra de cura tertiane ꝛ biduãe. ꝛ ista facilº ꝺñr q̃ palpãt. Nota tñ q q̃ dcã sũt vitatẽ habẽt: vt ĩ pluribº:ꝛ raro vt ĩ pauciozibº fallunt.

¶ Ex quibus omnibº apparet q status quo ad accidẽtia: quãdocũq̃ occurrat semper subtiliationem requirit diete: nisi accidentia ꝓsternerent ꝛẽ. vt supza. Sed tũc potissimũ si status quo ad digestionẽ materie cũ eo concurreret.ꝛ iõ igt senex. qñ ĩ statu fuerit egritudo:tũc tenuissima dieta necessariũ est vti. q vba itelligẽda sũt de statu mozbi salubris. nã vt Hal. i cõmẽto. mozituri solis ꝓnosticis sũt relinquẽdi. Qz si pur de ipsis mozituris se ꝛpediet medicus melius ẽ: vt grossiter aut mediocriter dietet:qz fortassis vtº sic restaurata mozbo deinceps magis resistet. Jn febzibus aũt a cã ꝓmitiua vt ꝓcussiõe casu:ꝛ bȝ.ꝛ item a cã antecedente vt in febzibus apatum in ꝑnº est subtilissime dietãdũ: deinde ingrossando ꝓcedere. qd aũt de febzibus sanguineis dicẽdũ suo ageꝫ loco:ꝛ ꝑ nũc tñ scribiꝫ q in peraugmastica i ꝓncipio subtiliet in ꝓcessu ingrossẽt:qz in principio eius est statº deinde sequiꝫ declinatio ꝛ eȝº. fiendum in augmastica. ĩ omotena continue est subtiliandum:qz tota status. Ex quibus habeꝫ qd agendũ in febzibus vsq̃ ad statum in dietando egros. in declinatione vero:quia virtus continue fortificatur et dominatur mozbo hinc debet dari dieta grossa:et ingrossando procedere. Et in febzibus ỏ materia extra vasa:qz ab ea minus debilitatur virtus q̃ ab ea que ab intra que continue ledit hinc in prima grossius in secunda tenuius dietandum.

¶ Et qz q̃ dicta sũt ỏ dieta sic sũt dicta ĩ respcũ ad febzeȝ iõ postremo ỏ ea ℔ memozie comẽdes q idicatio sũpta a febze maioꝝ ẽ q̃ idicatio sumpta a cã eiº:et ꝓcipue qñ multum extra naturam fuerit:ita q omnes alias indi-